

Την πιο μεγάλη κουβέντα στην Ιλιάδα, αυτή που εξυμνεί την φιλοπατρία, την λέει ο Έκτορας (Μ 243): «Εις οίωνος άριστος, αμύνεσθαι περί πάτρης» (ένα είναι το πιο σωστό σημάδι, να πολεμάμε για την πατρίδα). Για τον Όμηρο, ο Έκτορας αποτελεί το πρότυπο του ήρωα, αυτό στο οποίο ούτε ο Αχιλλέας δεν φτάνει. Επειδή ο Τρώας είναι υπερασπιστής της πατρίδας του, των ανθρώπων της, της ζωής όλων τους. Είναι ο άντρας ο γενναίος, ο πρώτος της πόλης, ο πρωτότοκος της Εκάβης, αυτός στον οποίο ο πατέρας του, η οικογένειά του, ο λαός όλος στήριξαν τις ελπίδες τους ότι θα αποκρούσουν τους εισβολείς. Είναι αυτός που ακόμα και οι θεοί θαυμάζουν και παραστέκουν.

Ο Άρης πολεμούσε τους Αχαιούς στο πλάι του (Ε 699 κ.ε.):

«Οι Αχαιοί ωστόσο, κάτω από την πίεση του Άρη και του Έκτορα που ήταν οπλισμένοι με χαλκό, ούτε έπαιρναν δρόμο για τα μαύρα τους καράβια ούτε αντιστέκονταν πολεμώντας, μόνο όλο και υποχωρούσαν από τη στιγμή που έμαθαν πως ο Άρης βρίσκεται ανάμεσα στους Τρώες».

Ο Δίας τον προφύλασσε όταν κινδύνευε (Λ 163):

«Τον Έκτορα στο μεταξύ ο Δίας τον έβγαζε μακριά από τη σκόνη, από την ανθρωποσφαγή και το αίμα και την ταραχή».

Και ο Απόλλωνας είτε σταλμένος από τον Δία τον φρόντιζε είτε τον παραστεκόταν παίρνοντας μορφή θνητού ή και επενέβαινε να τον σώσει. Σε μια στιγμή που ο Έκτορας στριμώχτηκε, ο θεός ήταν που παρουσιάστηκε μπροστά του και τον ενθάρρυνε (Ο 254 κ.ε.):

«Πάρε κουράγιο τώρα, τέτοιο μεγάλο βοηθό σου έστειλε ο γιος του Κρόνου (ο Δίας) από την Ίδη, να στέκεται κοντά σου και να σε υπερασπίζεται, το Φοίβο Απόλλωνα με το χρυσό σπαθί, που και από πρωτύτερα σε παράστεκε και σένα την ψηλή πόλη (...). Εγώ πηγαίνοντας μπροστά θα ανοίξω το δρόμο πέρα ως πέρα ίσιο για τα άλογα και θα ρίξω σε φυγή τους γενναίους Αχαιούς».

Σε άλλη στιγμή, ο θεός πήρε την όψη θνητού, βρέθηκε δίπλα στον ήρωα και του είπε (Π 721 κ.ε.):

«Έκτορα, για τι έπαψες να πολεμάς; Δε σου ταιριάζει καθόλου (...). Εμπρός γύρισε τα άλογά σου με τα δυνατά νύχια κατά τον Πάτροκλο, μήπως και τον σκοτώσεις και σου δώσει αυτή τη δόξα ο Απόλλωνας».

Κι όταν τον είδε να δειλιάζει, του είπε (Ρ 586):

«Έκτορα, ποιος άλλος τώρα πια από τους Αχαιούς θα σε φοβηθεί; Να τώρα που φοβήθηκες τον Μενέλαο, που πρωτύτερα τουλάχιστο ήταν όχι και τόσο γενναίος πολεμιστής...».

Κι όταν ο θεός είδε τον Μενέλαο ορμητικό να διασκορπίζει τους Τρώες, τον Έκτορα ήταν που ξεσήκωσε εναντίον του. Αναφέρει η Ιλιάδα (Ρ 71 κ.ε.):

«Τη στιγμή τούτη εύκολα θα έπαιρνε τα όπλα του (Πολυδάμα) γιου του Πάνθοου ο Ατρείδης (Μενέλαος), αν δεν τον έβλεπε με φθονερό μάτι ο Φοίβος Απόλλωνας, που ξεσήκωσε καταπάνω του τον Έκτορα, τον όμοιο με τον γρήγορο Άρη, παίρνοντας την όψη ενός θνητού».

Ο ίδιος θεός, όταν χρειάστηκε, έσωσε προσωρινά από την ορμή του Αχιλλέα τον Έκτορα (Υ 443):

«Μανιασμένος ο Αχιλλέας όρμησε πάνω του, λαχταρώντας να τον σκοτώσει με άγριες φωνές. Εκείνον όμως (τον Έκτορα) τον άρπαξε ο Απόλλωνας πολύ εύκολα, σαν θεός που ήταν, και τον σκέπασε με πολλή ομίχλη».

Νωρίτερα, τον είχε συμβουλευσει (Υ 376):

«Έκτορα, μην πολεμάς πια καθόλου αντίκρυ στον Αχιλλέα ανάμεσα στους πρώτους, μόνο περιμένε τον μέσα στο πλήθος και στη γενική ταραχή, μήπως και σε πετύχει από μακριά ή σε χτυπήσει από κοντά με το σπαθί του».

Φυσικά, ούτε ο θεός Απόλλωνας μπορούσε να τον σώσει από τη μοίρα του. Ο Έκτορας έμελλε να σκοτώσει τον Πάτροκλο και ο Αχιλλέας τον Έκτορα, με αναπόφευκτο αποτέλεσμα να σκοτωθεί και ο ίδιος. Ο Απόλλωνας θα βοηθούσε ενεργά σ' αυτό. Αλλά ο θάνατος του μεγαλύτερου ήρωα των Αχαιών ήταν έργο άλλου ποιητή να περιγραφεί κι όχι του Ομήρου. Ο ποιητής της Ιλιάδας, απλές νύξεις έκανε για τα μελλούμενα.

(τελευταία επεξεργασία, 31 Ιανουαρίου 2022)